HATVANI DÁNIEL

ELBONTOTT TANYA

nászágy helyén paré nő
meteor-törmelékből
félig kiálló baltanyél ragyog
egérfészek szétszáradt bakancsban
egyre tágasabb repedés a vert falon
nyeli az idő zöld italát
ím a feledés orgiája
régen becsukott szemek verésében
véres tejben varangybőrben
hátrafelé hajított tojás héjában
hajnalban a kútágas elindul
összeszedi az ég ezüst-filléreit
csörgeti a hold kihűlt tepsijében
vacsora-köcsög kukoricamálé
porlik a csillagközi sugárzásban
szél fúj a barom-tél szájából
sámánok csontja sípol

ESŐ ELŐTT

mély égen riadt vércse
lefojtott szárnyverése
latyakban gólya kószál
vetés fölött csikó száll
mennyben hasadó gombák
érlelnek gyöngyöt bombát
hőségben szült idő ez
jégtömbbe vájt jövő lesz

de tűznyelő zápor vág
létünkbe ember formát
tenger fény-nedves zöldje
zuhog a tikkadt földre

PETRI FERENC

VILLON

valaha utak voltak itt
víz szétmosta
szél széthordta őket
nincs tovább, herceg
a földhözragadt jegenyék
fölsorakoznak körülötted
selyemfiú Párizs vagánya
bízzál a gyors agóniában

A BÁRÁNY NEVÉRE

Szép istenarca kínban
dermesztő ragyogásban
ágas mellkasa röntgenfényben
ezüstös jéglobogásban
fekszik vaslábú ágyon
Janus leláncolt szekerén
ujjam nyoma az arcán
megfagy már mindörökké
Ha hazamennék nem várna senki
zsíros kenyeret ennék
megkérnélek hogy fohászkodj értem
Hogy az ő nevét zengjék
négy óra húszkor az égi trombitások
eljönnek hozzám
jajongó népek látására
kényszerítenek engem
töredelemre, gyászra
Fohászkodj értem bárány
a négy sarkán égő akolban
szavaim füstben pácolódnak